

הביצה שנולדה...

1. **תלמוד בבלי מסכת ביצה דף ב/א**
משנה ביצה שנולדה ביום טוב בית שמאי אומרים תאכל ובית הלל אומרים לא תאכל..
2. **תלמוד בבלי מסכת יבמות דף קג/ב**
תנו רבנן "נעלו" - אין לי אלא נעלו. נעל של כל אדם מנין? ת"ל נעל. נעל מכל מקום. אם כן מה ת"ל נעלו? נעלו הראוי לו, פרט לגדול שאין יכול להלוך בו, ופרט לקטן שאינו חופה רוב רגלו, ופרט לסנדל המסוליים שאין לו עקב...
3. **ספר רוח חיים על אבות - פרק א משנה א**
הגוף הוא רק כמו נעל להנשמה וכמו הנעל אינו מלבוש רק לקצה התחתון של הגוף כן הגוף אינו מלבוש רק לקצה התחתון של הנשמה ונעל נקרא הגוף בחינת סוף הרגלים של הנשמה. וזהו שכתוב (שמות ג, ה), של נעליך מעל רגליך וגו'
א3. ספר רוח חיים על אבות - פרק א משנה א
4. **תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף סח/א**
... ולפי מה שכתב שהגוף מכונה בשם מנעל סימן הוא שאחד מבני הבית יחלוץ מנעלו שהוא הגוף ח"ו. ומזה יוצא לנו מוסר השכל להעוסקים כל ימיהם בעניני הגוף הנקרא מנעל להנשמה. והיתכן שנבלה ימינו על המנעלים שיהיו מהודרין. וללכת בלי לבוש או בבגד עדים כהאי נשמתא דאזלי ערטילאי בלא לבושי תורה ומצות. והבן.
א4. תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף סח/א
כשחלה רבי אליעזר נכנסו רבי עקיבא וחבריו לבקרו... אני שונה שלש מאות הלכות ואמרי לה שלשת אלפים הלכות בנטיעת קשואין ולא היה אדם שואלני בהן דבר מעולם חוץ מעקיבא בן יוסף פעם אחת אני והוא מהלכין היינו בדרך אמר לי רבי למדני בנטיעת קשואין אמרתי דבר אחד נתמלאה כל השדה קשואין אמר לי רבי למדתני נטיעתן למדני עקירתן אמרתי דבר אחד נתקבצו כולן למקום אחד. אמר רבי יהושע בן חנניה: שלוש מאות הלכות היה רבי אליעזר דורש בפרשת מכשפה ומכולם לא שמעתי אלא שני דברים: שנים לוקטין קישואים, אחד לוקט פטור ואחד לוקט חייב. העושה מעשה חייב, והאוחז את העיניים פטור.
א5. אגרות הראי"ה ב עמוד לט
בהבדל שבין רוחניות וגשמיות, צריך להעיר, שכל עיקר הבדל זה הוא רק בערך להשגתנו השכלית והחושית, ובעצמיות - וק"ו ביחס להדעה העליונה אין מקום לשום הבדל בזה. וכשאנו רוצים להסביר לנו את הענינים אנו אומרים, שברוחניות אנו מכירים חלק יותר גלוי של הופעה, ובגשמיות - חלק יותר סתור ומחובא, ובמקור האלהי הכל הוא במציאות מלא. מקטן ועד גדול, ומתגלה המציאות לפי הכנת המקבלים. אבל כל מה שמתגלה הוא יש ממש, אלא שמתגלה ניצוץ קטן מן הכל, וע"כ אנו משיגים בו התכונה החסרה, שאנו רגילים לבטאה בשם "גשמיות", מה שאין זה לפי האמת, ומ"מ היא האמת המושלכת לארץ, העולה וצומחת, "אמת מארץ תצמח".
5. **אחדות ושניות**
... אין העולם החומרי נפרד מהעולם הרוחני, אחדות שלמה יש בין שני העולמות האלה, כי שניהם ממקור אחד מוצאם "כי ביה ה, צור עולמים"... ועם ישראל גוי אחד בארץ, שהשניות שנואה לו על פי שרש נשמתו, מרגיש כי ההפרדה בין החומריות ובין הרוחניות מסבה לו צער גדול ועמוק, והוא מבקש לו דרך לשוב אל האחדות.
א6. ברכות כ"ח, ב'
ת"ר כשחלה ר"א נכנסו תלמידיו לבקרו אמרו לו ר' למדנו אורחות חיים ונזכה בהם לחיי עה"ב.
אמר להם הזהירו בכבוד חבריכם וכשאתם מתפללים דעו לפני מי אתם מתפללים ומנעו בניכם מן ההגיון והושיבום בין ברכי ת"ח ובשביל כך תזכו לחיי עה"ב.
7. **שיחות הרב צבי יהודה מס' 33 עמ' 7**
לעתיד לבוא יתגלה האור שהיה קיים לפני העולם ונגזז מתוך התאמה למצבו. במשך שנים ודורות, הולך הוא ומתגלה. כל מה שמוכן להתגלות, ברור הוא שישנו גם עכשיו. המציאות שתתגלה בעוד תרי אלפי שני ועוד תרי אלפי שני היא יסוד הבריאה וכבר ישנה וקיימת עכשיו... אצלנו הכל אחדות אחת שלמה. אנחנו עם של דבקים בה' אלוהים. במצב זה העולם הבא נמצא בעולם הזה. המצב האידיאלי הוא הופעת עם של נביאים בארץ הנבואה. בתוך מציאותנו המדינית והחקלאית של העולם הזה מבריק אור העולם הבא... יש יחידים שתופסים, מרגשים וחיים, את העתיד בהווה. "עולמך תירה בחיך" את העולם הבא בעולם הזה. מעבר למציאות שלנו, קיימת אמת מציאותית שמשקפת, מקרינה וחיה, מתוך מצב של דעת עילאית, מצב של התרוממות קודש מחשבתית אמונית דבקונית... ככל שהגוף והנפש שלמים יותר כך אושר העתיד מאיר, מדריך ומטהר, מזכך ומקדש את ההווה.
א8. בינה לעיתים חלק א - דרוש ו לשבת תשובה
וזאת היתה שאלת ובקשת התלמידים לר' אליעזר, למדנו ארחות חיים, תודיע ותלמד לנו רבינו הארחות אשר נדרוך בהם באלו החיים שאנו חיים בעה"ז, כי במה שתשכילנו ותלמדנו דעת זו נזכה בהם לחיי עה"ב, ונהיה זוכים בהם, ר"ל באלו החיים
9. **עין איה / ברכות ב / פרק תשיעי-הרואה / ל. ברכות נה/א**
ארי"א אמר רב, יודע הי' בצלאל לצרף אותיות שנבראו בהן שמים וארץ. - הכשרון האמיתי של המצייר האמן כשהוא ברום מעלת כשרונו, ובפרט מי שהגיע למדה זו שכשרונו נקדש ברוח אלהים, הוא להיות מכיר בעמקי טבעי המציאות בין מצד הגשמי שלהם בין מצד הרוחני שבהם... הדעת היא ההכרה העמוקה, שאינה עוזבת כל פרט קטן מפרטי המציאות היותר קטנים שלא תשלימהו בתכלית שכלולו... אמנם יותר מזה תגדל ערך חכמת הציור בתור חכמה גבוהה ומלאכת מחשבת מצד הרוחני שבה. כי הציור צריך שיהיה מלא ענין, פועל על הכוחות הנפשיים למלאותם כבוד וקדושה פנימית, מרומם ומנשאם אל הדר כבוד אל עליון לרוממו ולגדלו בלב נאמן ורוח טהור, ועם זה לא יחסר מן הציור כל נקודה היותר פנימית, בין מצד גשמיות הציור כפי שויונו אל הטבע והמציאות, בין מצד רוחניותו כפי הראוי לעשות הרושם היותר חזק והיותר קדוש וטהור בלבבות, ואין ספק שגמר תכלית החכמה בכל שלימותה לפי המטרה הקדושה שהיתה במעשה המשכן א"א להגיע לזה כ"א ברוח אלהים, אשר השיי"ת מלא אותו בחכמה, נגד חלק הגשמי של מלאכת המחשבת...
9. **זכריה יד**
(כ) ביום ההוא יהיה על מצלות הסוס קדש לדי' ויהיה הסירות בבית ד' פמזרקים לפני המזבח:
(כא) ויהיה כל סיר בירושלם וביהודה קדש לדי' צבאות ויבאו כל הזבחים ולקחו מהם ובשלו בהם.

פצצת מימן

(הנקראת גם פצצה תרמו-גרעינית) היא פצצה גרעינית שבתוכה גרעיני המימן עוברים היתוך גרעיני (מיזוג) לגרעינים כבדים יותר, תוך שחרור אנרגיה בכמות עצומה (באופן טבעי מתרחש תהליך זה בכוכבים ובהם השמש). עוצמתה של פצצת המימן היא גדולה בהרבה משל פצצת אטום (בה מתבצע תהליך ביקוע אטומי) ונמדדת ביחידות של מנהטון TNT (ובקצרה "מנהטון"). כדי שתהליך ההיתוך יתרחש יש צורך בלחצי טמפרטורה גבוהים מאוד, תנאים שנוצרים בכוכבים בזכות המסה הגדולה שלהם. בפצצת מימן מושגים תנאים אלה באמצעות פיצוץ פצצת ביקוע כתחל לפיצוץ פצצת המימן.